

Der kunde nævnes et Utal af Vidnesbyrd af ganske samme Art. Akkurat paa samme Maade forholder det sig med saadanne Undersøgelser som Dr. Hindhedes. Man kan ikke i dette Øjeblik sige om saadanne rent videnskabelige Undersøgelser, at de har ingen Betydning for det praktiske Liv, og man kan saa meget mindre sige det, som der foreligger Vidnesbyrd om, at de allerede har haft en Betydning, der har været Grundlag for de Beslutninger, vi traf i Krigsperioden. Det skulde interessere mig at høre det ærede Medlem bestride Rigtigheden deraf med Argumenter. Men de har været det ogsaa i ganske snævre praktisk Henseende, fordi Dr. Hindhede paa Opfordring skrev en Vejledning for Husmødrene angaaende den i Rationeringsperioden mest praktiske Udnyttelse af de Erfaringer, han sad inde med. Vi har altsaa i en for vort Folk meget vanskelig Tid over hele Linien nydt Gavn af Dr. Hindhedes Undersøgelser, og de har gjort i snævrere Forstand praktisk Nytte netop ved de Brugsanvisninger, Dr. Hindhede har givet.

Men selv om det ikke var Tilfældet — og jeg kommer nu til det, der egentlig er Grunden til, at jeg har ønsket at tale i denne Sag —, vilde jeg i allerhøjeste Grad beklage det, om det blev saaledes i denne høje Rigsdag, der jo ikke er sagkyndig i videnskabelig Henseende, at Rigsdagen tog Parti i videnskabelige Spørgsmaal og uden at kende til Sagerne stillede sig paa det Standpunkt, at nu skal den og den videnskabelige Undersøgelse standses, fordi vi ikke tillægger den Betydning. Saaledes bør ingen Rigsdag nogen Sinde stille sig. Jeg vil nævne et Eksempel paa, hvad det vilde have kunnet føre til paa et andet Omraade. Alle Danske beundrer, og med Rette, den store Forsker Niels Bohr paa Grund af hans Atomteori; men Niels Bohr mødte megen Modstand straks, da han fremsatte sin Atomteori, fra fremragende sagkyndiges Side. Hvor vilde det dog ikke have gjort Fortræd, hvis det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, der har lige saa lidt Forstand paa dette som paa det Spørgsmaal, han her taler om, kunde have sat igennem, at man gjorde det umuligt at drive den Art videnskabelig Forskning! Nu er Alverden paa det rene med, at den videnskabelige Forskning, som har givet sig Udslag i Professor Niels Bohrs Teori, er af den mest banebrydende Art. Nu skal jeg ikke udtale noget om, hvorvidt det samme vil vise sig en skønne Dag at være Tilfældet med Dr. Hindhedes Undersøgelser, men jeg er personlig af den Opfattelse,

at det Arbejde, Dr. Hindhede har udført og stadig udfører, er af epokegørende Betydning paa Fysiologiens Omraade. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at det ved dette Arbejde er af den allerstørste Betydning, at Mennesker af Interesse for Sagen vil lægge Person til. Derved bliver det muligt for Dr. Hindhede at foretage sine Forsøg med Mennesker og foretage dem i lang Tid og derved skabe Resultater, som paa dette meget vanskelige Omraade har en ganske anderledes Sikkerhed, end man vilde kunne opnaa, hvis Forsøgene ikke kunde anstilles netop saadan, som han har anstillet dem. Det ærede Medlem maa nemlig vide, at vi her bevæger os paa et Omraade indenfor den videnskabelige Forskning, som er af ganske særlig vanskelig Beskaffenhed. Man kan ikke foretage disse rent stringente fysiologiske Forsøg, uden at Personerne, paa hvilke Forsøgene gøres, for det første er fuldkommen paalidelige Mennesker og for det andet er villige til at paatage sig det uhyre Besvær at kontrolere deres eget Forbrug af Fødemidler og deres Legemes Bortførsel af Affaldsprodukter, som baade skal vejes og analyseres. Her er et Besvær, som i allerhøjeste Grad fortjener at paaskønnes. Det er saa langt fra, at vi her i Landet skulde lægge denne Forskning Hindringer i Vejen, at vi tværtimod burde gøre alt, hvad vi kan for at fremme dette Stykke Arbejde. Da nu det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, ikke mente, at det var holdbart, hvad jeg paastod, at Dr. Hindhedes Undersøgelser bl. a. er grundlæggende for den Betænkning, der blev afgivet i 1917, og det Standpunkt, man indtog den Gang ved Rationeringen, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en Erklæring desangaaende. Jeg har nemlig forudset, at det var muligt, at man vilde drage mine Bemærkninger i Tvivl til Trods for, at det staar i selve Betænkningen. Derfor har jeg spurgt Professor Møllgaard, hvis Autoritet det ærede Medlem ikke vil bestride, og jeg har faaet følgende Brev fra Professoren:

„Paa Foranledning af Deres Forespørgsel vedrørende min Mening om Værdien af Dr. Hindhedes Undersøgelser skal jeg her ved udtale følgende: De videnskabelige Forestillinger vedrørende Menneskers Æggehvidebehov, som er grundlagt af Svenskeren Siven, Tyskeren Caspari og Amerikaneren Chittenden, og som er bragt her til Landet af Dr. Hindhede og af ham forfægtet med sjælden Energi, har spillet en ganske væsentlig Rolle ved Planlæggelsen af Rationeringen i Danmark under Verdenskrigen.